

PARALEL DEVLET VE HAŞHAŞİLER

Güney Dinç

Haşhaşilerin kimler oldukları adlarından belli. Tarih kitapları da yazıyor. Uyuşturucu bağımlısı olmayan kişilere bu sözün yöneltilmesi yasalarımıza göre suç oluşturur.

Paralel Devlet'in anlamını ise, ulaşabildiğim hukuk kitaplarında, sözlük ve ansiklopedilerde bulamadım. Oysa Başbakan'ın bu yönlendirmesi, başta hukuk profesörleri olmak üzere herkesin dilinde. Tartışma 17 Aralıkta, bir devlet bankasının müdürü ve dört bakanın oğullarıyla ilgili rüşvet soruşturmalarıyla başladı. Emniyet görevlilerinin topladığı kanıtlarla yetkili savcının yargıya başvurması, bu kişilerin tutuklanmaları, AKP iktidarın güç durumda bıraktı. Başbakan bu olayı kendisine karşı bir darbe olarak niteledi. Ardından, yasal görevleri olan bu süreçte yer alan polisler, savcı ve yargıçlar, Paralel Devlet'in emrinde olmakla suçlandılar. Görevlerinden alındılar, sürüldüler ve olağan işlerini yaptıkları için cezalandırıldılar. Hemen yasalar değiştirildi, yargının bağımsızlığına son verildi, güvenlik görevlilerinin doğrudan suç kovuşturması başlatmaları engellendi. Bu koşullarda Yüksek Seçim Kurulu'nun yansızlığından, UYAP iletişim ağının güvenilirliğinden söz edebilmek çok güç. Başbakan, ünlü bir din adamına ve başında bulunduğu topluluğa karşı açtığı savaşı, 30 Mart seçimlerinin temel konusu yaptı. Böylece somut kanıtlara dayanan evlerdeki ayakkabı kutularını, para kasalarını açıklamaya bile gerek görmedi. Savcılığın bir bilardo topu gibi gidip gelen arıtılmış fezlekesi TBMM'nde okunmadı.

Yakın geçmişteki AKP'ye yönelik tepkiler de, paralel devlete bağlandı. Gezi Parkı olayı, ardından gelen ve bütün ülkeye yayılan gösteri ve yürüyüşler, görsel ve yazılı basın, tarikatın buyruklarını uygulamakla suçlandı. Gazeteler baskı altına alındı. Günümüzün vazgeçilemez öğeleri arasında bulunan elektronik iletişim yolları aynı gerekçelerle kapatılıp daraltıldı. Toplumların soluk almalarını sağlayan sendikaların, derneklerin, siyasal iktidarı eleştirmeleri, bu davranışlarının hesabını verecekleri bildirilerek sindirilmek istendi. İş çevrelerine "Bitaraf olan, bertaraf olur," denildi. Yasa değişiklikleri ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının yetkileri daraltıldı. Zaman zaman muhalefet partileri de tarikatın ardına takılmakla eleştirildi. Başbakan'ın sık sık yinelediği "inlerine gireceğim" sözleri benim gibi bu ülkenin çok büyük

çoğunluğunu hiç ilgilendirmediği halde, seçimlerde en çok konuşulan konu oldu. Böylesine amacından saptırılan seçimlerden AKP oylarını arttırarak çıktı.

Seçimlerden sonra da aynı söylemler sürüyor. Adana'da, MİT'e ait TIR'ların durdurulması ve yasa dışı dinleme nedeniyle yürütülen 'casusluk' soruşturması kapsamında tutuklanan asker ve polislerin itiraz üzerine tahliye edilmelerinden sonra Başbakan, “bir vatansever savcı çıktı...Bazı zanlılar tutuklandı. Aradan birkaç gün geçmeden o paralel çete devreye girdi. Paralel yapının yargıdaki uzantıları, zanlıları serbest bırakıyor. Haklarında güçlü deliller bulunan zanlıların serbest bırakılmaları düşündürücüdür,” demiştir. Böylece savcı ve yargıçlar; “vatansever” ve “paralel çetenin adamı” olarak ayrıştırıldı. Her türlü hukuksal güvenceyi görmezden gelen bir cadı avı başlatıldı. Aynı sözler, Dicle Üniversitesi'nin, başını örten rektörüne de yöneltildi. Diyarbakır'ın AKP'li milletvekillerinden birisi, rektörün yolsuzluk yaparak üniversitenin paralarını paralel devlete ve haşhaşilere verdiğini ileri sürdü. Ve son büyük darbe, MİT yasası ile geldi. Bu örgüt, bütün devlet kurumlarının üzerine yerleştirildi, kişi hak ve güvenliği tümünden kaldırıldı.

Suç işlediği konusunda yeterli kanıt bulunan herkes yasalar çerçevesinde yargılanabilir. “İnlerine girmek” buysa, bir diyeceğimiz olamaz. Ancak çok sözü edilmesine karşın, ortalıkta ne somut bir suç ne de suç sanığı bulunuyor. Yakınlarda Anayasa Mahkemesi de paralel devlete hizmet etmekle suçlanırsa, buna hiç şaşırılmamalıdır.

“Paralel Devlet” nedir. Yukarıdan beri sıraladığımız kamu erkleri ve toplumsal kurumlaşmalar, aslında devletin kendisidir. Başbakan “Paralel Devlet” derken, gerçekte var olan devleti suçlamaktadır. Türkiye Cumhuriyeti iktidara fazla gelmektedir. Hiçbir denetim tanımayan bu söylemin halkımızca yeterince anlaşılmadığını düşünüyorum. Önümüzde yeni seçimler var. AKP, çıkaracağı yasalarla halkoyuna dayanarak Cumhuriyet'in niteliğini değiştirmeye hazırlanıyor. İçinde bulunduğumuz günler, parti içi kavgaların zamanı değildir. AKP dışındaki bütün partilerin tarihi görevlerini yerine getirmeleri için, bu sorunlara ortak çözümler geliştirmeleri gerekmektedir. Yoksa çok geç kalmış olurlar.